

(Kort bemærkning).

Mogens Andreasen (DF):

Jeg har jo ikke talt om hverken sygeplejersker eller skoler eller noget som helst. Jeg har kun sagt én ting: Hvis vi skal opretholde eller udvide det danske velfærdssamfund, jamen så er betingelsen, at virksomhederne er i stand til at producere og afsætte de varer, der bliver produceret, og at vi tjener penge hjem til landet, som kan dække de velfærdsomkostninger, som vi har.

(Kort bemærkning).

Ole Hækkerup (S):

Jamen det, der bærer velfærdssamfundet, er, at vi kræver en lang række skatter og afgifter ind, og det kræver vi ind fra næsten alle i det her land. Alle er med til at finansiere det velfærdssamfund, vi har valgt at have. Man kan så have en politisk holdning om, at man skal betale mindre i skat og have mindre velfærd. Reelt nok. Så kan vi diskutere det.

Men det, vi beskatter, er den værdi, hvert enkelt menneske skaber, og som økonomisk set bliver udtrykt på deres lønseddel. Og dér beskatter vi jo alle, hvad enten man er offentligt ansat eller man er privat ansat. Det er lige så afgørende for, at Danmark er et velfungerende samfund, at vi har et dynamisk og konkurrencedygtigt erhvervsliv i forhold til eksportmarkederne, som at vi har nogle dynamiske offentligt ansatte, der udvikler sig lige så hurtigt, som det private gør. Det er lige så afgørende med en dynamisk offentlig sektor, som det er med en dynamisk privat sektor for at være sikker på at have et godt samfund i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Mogens Andreasen (DF):

Til hr. Ole Hækkerup: Jeg blander slet ikke alle de ting ind i det. Det, jeg siger, er bare, at til velfærdssamfundet hører både sygehuse, skoler og det hele med, men pengene, der skal tjenes for at opretholde det velfærdssamfund, som vi skal have og som vi har, skal altså komme fra dansk erhvervsliv.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Og efter hr. Ole Hækkerup går vi tilbage til ordførerrækken. Værsgo for den sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Ole Hækkerup (S):

Jamen det er jo her, vores vurdering grundlæggende er forskellig. Jeg siger: Der er flere, der skaber velstanden i Danmark, som vi beskatter, og som er fundamentet for vores velfærdssamfund, end blot den del af det private erhvervsliv, der konkurrerer med udlandet f.eks.

Der er andre dele, som er med til at skabe fundamentet for vores velfærdssamfund. Og alle dele er lige nødvendige. Jeg skal ikke negligere nogen. Alle dele er lige nødvendige. Jeg er formentlig lige så optaget som de borgerlige ordførere af, at vi selvfølgelig også har et dynamisk og konkurrencedygtigt erhvervsliv. Det er slet ikke det.

Jeg siger bare: Man kan ikke sige, at det er dem alene, der sørger for, at vi har et grundlag for at have et velfærdssamfund. For det er ikke alene dem, vi beskatter for at finansiere velfærdssamfundet. Vi beskatter så sandelig også de værdier, hver enkelt person gennem sin aktive arbejdsindsats skaber alle mulige andre steder i det her samfund. Og det afgørende for at have råd til at have et velfærdssamfund er at få sat så mange mennesker som muligt i gang med at skabe værdier til gavn for dem selv og til gavn for andre.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Der er ikke flere korte bemærkninger, og efter denne debat om det højere økonomiske skoleridt går vi tilbage til ordførerrækken til nr. L 126 til hr. Jens Vibjerg.

Jens Vibjerg (V):

Vi står nu med et af de mange lovforslag, der følger i kølvandet på den finanslovtaale, som regeringen netop har indgået. Og dette lovforslag er et virkelig godt eksempel på, hvorfor Venstre ikke er med i aftalen, og samtidig et lysende klart eksempel på, hvilken form for arbejdsmarkedspolitik regeringen ønsker at føre. Man vil kvæle virksomhederne og efterfølgende sende medarbejderne i aktivering i f.eks. servicejob.

Med lovforslaget skubber regeringen endnu en omgang tunge økonomiske byrder over på det erhvervsliv, som efterhånden er hårdt ramt på konkurrenceevnen.

Jeg har efterhånden påpeget det adskillige gange fra den anden talerstol, og jeg vil gøre det igen, for i Venstre er vi dybt uenige med regeringen. Vi tror nemlig, at et sundt og konkur-